

Brodacze ‘przebierańcy, którzy w ostatnich trzech dniach grudnia, w specjalnych strojach i z długimi brodami z lnianego włókna, żegnają stary rok’



Ilustracja 10. Brodacz (ze zbiorów Gminnego Ośrodka Kultury w Sławatyczach).

Każdy brodacz musi mieć na sobie stary kozuch, skórzano kolorowo maske i brode z lnianego włókna. No i kapelusz z robionych kwiatów z bibuły, a w butach słomy napchane. Nazwa brodacz pochodzi od bardzo długich bród z lnianego włókna, które symbolizowały długie życie, duże doświadczenie oraz bogactwo przeżyć (Sławatycze). Brodaczów to u nas ni było, to w Sławatyczach ten zwyczaj jest, że brodacz so. Kapylusze majo z kwiatów takich różnych z bibuły, takie wysokie, tu nogi słumo pokręcane, jakieś maski, kozuchy na wirzch wełno włożune (Jabłeczna).

Źródła: PM, MG.

Geografia: Sławatycze.

D. lm. brodaczy // brodaczów; wymowa: brodače.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny*. Tom X. *Obrzędowość i obyczajowość ludowa*, Lublin 2022.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc